

I. ÉVFOLYAM 5. SZÁM

ÁRA: 20Ft

1990. DECEMBER

BOLDOG KARÁCSONYT, TÖKÖL!

Betlehemezőknek

Alig néhány hónapja élek Tökölön, ám máris több, betlehemezéssel kapcsolatos kis epizódot emlegettek a fülem hallatára. Szóval, itt is él a betlehemezés szép szokása! Idén már cserkészseink is készítik a kis betlehemeket, és indulnak lelkesen. De vajon tudják-e, tudjuk-e, milyen gyökerekből növekedett, hogyan formálódott az évszázadok során ez az ünnepi hagyomány?

Lapozgatom Volly István, neves néprajztudós betlehemes-könyvét, és tanulok belőle magam is: másfélezer évvel ezelőtt vált szokássá, hogy Európa tágas templomaiban eljátszották a bibliai történetet énekekkel ékesítve.

Ezt nevezték misztériumjátéknak. A fölkelő előadók díszes jelmezben szerepeltek az oltár előtt. Ez a tanító célzatú színmű az írás-olvasás elterjedésével valószínűleg fölöslegessé vált, és ezért szorult ki a templomból, de akkor már olyan népszerű volt, hogy a nép fiából alakult csoportok is játszották. Házzól-házra jár-

va hordozták a kicsiny templomot (jelezve, hogy onnét indult ki a játékok), a betlehemi pajtát, a kis bölcsőt, vagy a kivilágított csillagot. Eszközeikről nevezték el a játékokat betlehemesnek, bölcsőskének, háromkirály-járásnak. Az eljátszott történet magva mindig a bibliai leírás. Persze a játékos képzelet ezt megtoldotta sok humorral, népi rigmussal és a dallamok mesés gazdagságával.

Amikor karácsony közeledtével betlehemet készítünk, vagy leporoljuk a régit, a "Napfivér, Holdnővér" c. filmből is jól ismert Assisi Szent Ferencre gondolhatunk, a világ első betlehemét ugyanis ő készítette el. Mi is tehetjük ezt úgy, ahogy Ő: megmutatva a közénk született Isten-gyermek iránti odaadásunkat. Ti pedig, kedves betlehemezők, tudjátok meg, hogy játékokkal nemcsak másoknak szereztek örömet, hanem magatok is többé váltok: jó hangszólyal beszélő, szépen éneklő ifjúság-

gá, vagyis épkézláb, teljes emberré. Persze, ehhez arra is figyelni kell, nehogy elcsábítson benneteket a pénz ördöge...

Ezúton kívánok a betlehemezéshez sok jókedvet, a házigazdáknak pedig az igazi karácsonyi készüléssel együtt-járó örömet.

Száraz László plébános

Újévi köszöntő

Az 1990-es évre nagyon sok jelző illeszthető. A legjellemzőbb talán az, hogy ez az év volt a rendszerváltás éve, de jellemzője volt az átmenetiség és a bizonytalanság is. A rendszerváltás lényege az emberek lelkében, bennünk van. Fontos, hogy az emberek ismét bízzanak azokban, akik őket képviselik. A gazdasági helyzet javulására rövid távon aligha lehet számítani, de az élet minőségét az igazi közösségek, az igazi emberi magatartás is befolyásolja.

Olyan falu szeretném, ahol az emberek megtapasztalják: képviselőik nem félnek, egyéni érdekek nem érvényesülnek, újra kialakulnak a valódi értékek, amelyek azután nem engedik a visszafordulást. Ehhez az erkölcsi változáshoz ad reményt a karácsony.

"Az emberek szeretnek megjavulni. Szeretne mindenki jó és rendes ember lenni egy napig, egy estére, egy órára, amint a jó embert elképzeljük magunknak" — írja Krúdy Gyula. A békeséget hirdető égi és földi harmóniában rejlik a karácsony titka, s e titok megfejtésér' óhajtván kívánunk Tököl lakóinak kellemes karácsonyt és boldog új évet!

Hoffman Pál
polgármester
Kuncze Gábor
országgyűlési képviselő

XVI. évfolyam 4. szám

A HELYI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

2005. december

Országzászló avatás

Október 23-án szép hagyományhoz tért vissza Tököl városa, amikor a megszüpült Vásártéri parkban országzászlót avatott.

A Szabán György szobrász által tervezett talapzaton négy címer, az Árpád, a Kossuth, a Koronás és Tököl város nagyméretű címere jelképezi a hagyományokhoz való ragaszkodást, a 8 méteres oszlopon hatalmas címeres, piros-fehér-zöld zászló pedig a hazaszeretetet.

A nagyszámú résztvevő előtt Hoffman Pál polgármester mondott ünnepi megemlékezést. A Szárny-nyitogató Művészeti Iskola tanárai és tanulói szerepeltek: Kósa Dávid, Horváth Melinda, Metka Zsanett és Jokán Kata. Ezt követően Papp László plébános úr mondta el gondolatait, s szentelte fel a zászlót.

Az 56-os események két résztvevője, Kókics György és Kugler Endre húzta fel a zászlót, amely magasan lengve jelzi az érkezőknek, Tökölön hagyományait tisztelő, hazájukat szerető polgárok élnek.

Hoffman Pál polgármester ünnepi beszéde

Zászlószentelésre hívtuk a tökölicket, de természetesen a megemlékezés másról is szól. Hiszen október 23-án van az 1956-os forradalom kitérésének napja. S van még egy ok az emlékezésre, hiszen ezen a napon hirdették ki a Magyar Köztársaságot, 1989-ben.

Amikor történelmi pillanatokra emlékezünk, beleéljük magunkat az elmúlt időkbe, a lejátszódó események perceibe. Beleborzongunk, ha visszaidézzük az eseményeket, a tüntetést a Hősök terén, a Fő utcán elhajtott magyar katonákat, a pánikot a templomban, amit ez a hír okozott. A Nagy Imre beszéd hallgatását az udvarra kitett rádió. 56 háttorzongatóan szép,

Folytatás a 2. oldalon

Szent Karácsony

Sok szeretettel és tisztelettel köszöntöm a Tököli Tükör olvasóit úgy, mint frissen jött tököli lakos és egyben a Római Katolikus Egyházközség új plébánosa.

Munkámat és egyben életem új szakaszát 2005. augusztus 1-jével kezdtem, remélve, hogy keresztény közösségünket egység és lelki megújulás jellemzi majd.

A kezdet igen nehéz volt, mert első körben lakható körülményt kellett kialakítani a leromlott állagú plébánián. Egyházi önerő hiánya miatt megvalósíthatatlannak látszott mindez, ezért Egyházközségünk és így jó magam nevében hálás szívvel ezúton is megköszönöm a Tököli Önkormányzat gyors segélyét (1000 000 Ft), melyet Hoffman Pál polgármester úr szorgalmazására, sorsunkat szívügyeként kezelve a felújítás megtörténhetett. (Továbbá köszönöm még mindazoknak akik anyagi, tárgyi és szabadidejüket nem kímélve munkájukkal járultak ezen feladathoz.)

Az eddig eltelt időszakban közösségünk hagyományait figyelembe véve sikertelenül kiakartatni egy olyan miserendet, amely mindenki számára (korosztály és program tekintetében) megnyugvást és lelki élményt szerez, hiszen az idők által végzett rózsafüzét, szentségimádás mellett gyermekeink is nagy izgalommal és lelkesedéssel készülnek a hittanórákon kívül a misztériumi játék és ünnepi betlehemes előadásra is.

Igazából minden egyházi év hasonlít egy ismétlődő drámához, amelyben a liturgia elénk állítja, újraélteti az üdvösség történetét. Ennek a drámának az első felvonását nevezzük adventnek. Ebben a négy hétig tartó időszakban emlékezünk azokra az időkre, amikor az emberiség várákozott a Megváltó eljövételére.

Templomainkban adventi koszorút készítünk fenyőfaágakból, négy gyertyát helyezünk el rajta. A lila szalagok figyelmeztetnek a bűnbánatra, a lelki megtisztulásra, amely nélkül nincs igazi karácsony. Számos templomban (így Tökölön is) úgynevezett hajnali misét (tróatét) tartanak, amelyben ősi énekekkel hívjuk a Megváltót: „Harmatozottok égi magasok! Téged vár epedve, a halandók lelke, jöjj el édes Üdvözítőnk!”

Advent, melyet Jézus születése koronáz meg, nem csak keresztény testvéreink, hanem minden ember számára az összetartó és feltétlen szeretet meghittságból megélt ünnepe kell hogy legyen. Ezekkel a gondolatokkal kívánok minden kedves olvasónak

ÁLDOTT, MEGHITT, BÉKÉS SZENT KARÁCSONY ÜNNEPET!

Papp László plébános